

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2026 – week 36

WEMMEL, SINT-SERVAAS JAARMARKTCONCERT

Ons bezoek aan de jaarmarkt begon in de Sint-Servaaskerk, waar Constant, naar goede jaarlijkse gewoonte de bezoekers aan de Sint-Servaaskerk liet genieten van een speciaal uitgekozen programma orgelmuziek.

© Lieve

Het programma was eerder in Kerk & Leven aangekondigd onder de naam “Een Beestenboel”. Zoals de vorige jaren was het opnieuw een mengeling tussen meer en minder klassiek met onder meer filmmuziek van Walt Disney uit de films “Bambi” en “Jungle Book”, operettemuziek “De Vogelhandelaar” van Carl Zeller, de Italiaanse klassieker Tarantella, enz.

De deuren van de kerk waren wijd geopend; op de eerste rijen waren de stoelen omgedraaid, om de bezoekers toe te laten optimaal te genieten van de aangename, sfeervolle muziek.

© Ludo

Gelukkig bleven de regenbuien weg en konden we aansluitend gezellig kuieren langs de runderen en de trekpaarden en meerdere kleinere dieren, de vele kraampjes en onder meer de kinderrommelmarkt.

© Ludo

Ons kort bezoek sloten we af met een broodje en een lekker streekbiertje.

Lieve

VAKANTIEGEDACHTEN (1)

HÔPITAL NOTRE DAME À LA ROSE (LESSINES)

Na de aanhoudende hitte was een regenachtige dag het uitgelezen moment voor een museumbezoek. Juist over de taalgrens, aan de grens van de Vlaamse Ardennen, bevindt zich een van de oudste, en best bewaarde hospitalen van Europa. Bijna zeven eeuwen lang werden er zieken verzorgd onder leiding van nonnen. In 1242 stichtte Alix de Rosoit het ziekenhuis om arme zieken op te vangen en vertrouwde het beheer toe aan een gemeenschap van Augustinessen. Zij bleven dit doen tot de sluiting in 1980.

Dit verklaart waarom het tot op vandaag nog intact oogt.

Tijdens het bezoek maken we eerst kennis met het leven van de zusters. De kunstwerken, relikwieën en het zilverwerk zijn vooral schenkingen van de families van de zusters.

De dag van de Augustinessen begon en eindigde in de kapel. Het vertrekpunt van hun werk waren de zeven werken van barmhartigheid: naakten kleden, hongerigen spijzen, dorstigen laven, vreemdelingen herbergen, zieken verzorgen, gevangenen bezoeken en doden begraven. Waar ze zich aanvankelijk toeleggen op gastvrijheid en verzorging, verschuift het werk van de zusters naar het genezen van zieken. In de 19de eeuw zien we de opkomst van de verpleegkunde en wordt er van de zusters verwacht dat ze een opleiding volgen en met medische kennis van zaken werken. Vlak naast de kapel ligt de ziekenzaal, zodat ook de zieken de Latijnse mis konden volgen.

De kruidentuin vormde een onmisbare schakel in de verzorging van de zieken. Tientallen geneeskrachtige planten gingen rechtstreeks naar de apotheek.

Sommige zusters waren opgeleid als herboristen en wisten precies welke plant bij welke kwaal paste.

.Kommen, potten en instrumenten zijn, als stille getuigen van dit boeiende verleden te bezichtigen.

In de binnentuin van het ommuurde klooster heerst een zeldzame rust: de stilte waarin de zusters zich eeuwenlang inzetten voor de verzorging en genezing van zieken is nog sterk aanwezig.

Een bezoek aan dit prachtig hospitaal en de kruidentuin is zeker een ommetje waard!

Lieve

DE ZWITSERSE GARDE

© Foto's: Otheo

De Zwitserse Garde ontstond in 1506, toen paus Julius II aan 189 Zwitserse hellebaardiers vroeg om de Kerkelijke Staat te dienen. Zwitserse soldaten stonden bekend als voorbeeldige krijgers, hondstrouw aan degene die hun loon betaalde, en zonder band met oproerige volkeren. Tijdens de plundering van Rome op 6 mei 1527 verdedigde de Zwitserse Garde paus Clemens VII toen de troepen van keizer Karel V meedogenloos door de stad trokken. Daarbij kwamen 147 gardisten om het leven. De 42 overlevenden brachten de paus in veiligheid. Om hen te eren worden nieuwe gardisten nog altijd jaarlijks op 6 mei beëdigd. Voor de kazerne van de gardisten staat nog steeds een monument ter herinnering aan deze slachting.

Wie wil toetreden tot de Zwitserse Garde moet aan enkele strikte voorwaarden voldoen. De kandidaten moeten de Zwitserse nationaliteit hebben, minstens 1,74 meter groot zijn, tussen 19 en 30 jaar, ongehuwd en katholiek. Ze moeten minstens twee jaar in dienst blijven. Hun salaris is niet hoog (ongeveer 1.500 euro per maand), maar dit bedrag is belastingvrij, en ze krijgen ook kost en inwon gratis, alsook medische verzorging. Officieren moeten gehuwd zijn. En de gardisten mogen geen baard dragen. Tijdens hun dienst hebben de Zwitserse gardisten de Vaticaanse nationaliteit.

© Otheo

Hun opleiding begint met een medische keuring in Rome. Daarna volgen vier weken militaire training in

Zwitserland, gegeven door de politie en defensie. De gardisten leren er o.a. over rechten, EHBO, zelfverdediging, brandbestrijding en wapengebruik. Daarna volgt een training in het Vaticaan, waar de kandidaten les krijgen in Italiaans, theologie, marcheren, en het gebruik van zwaard en hellebaard. De opleiding wordt afgesloten met theoretische en praktische examens.

Bij hun terugkeer in Zwitserland na hun dienst vinden ze meestal vlug een interessante en vaak lucratieve job, vanwege hun goede reputatie. In 1921 werd vastgelegd dat de Zwitserse Garde geen legereenheid is. Daardoor kunnen de gardisten in Zwitserland niet vrijgesteld worden van legerdienst.

© Otheo

Er bestaat nog steeds een verdrag met vier Zwitserse katholieke kantons, die jaarlijks het Vaticaan maximaal 200 manschappen leveren. Hoewel men het aantal manschappen wil verhogen, zijn er echter jaar na jaar minder nieuwe rekruten. In 2017 waren er 40, in 2018 nog 32, en in 2019 amper 23. Om kandidaten over de streep te halen, maakte paus Franciscus de voorschriften iets minder streng. Zo mogen voortaan gardisten die vijf jaar in dienst zijn, trouwen.

Naast de beveiliging van de paus, is hun functie ook ceremonieel. Ze regelen ook het verkeer, en functioneren als officiële wachtposten bij de

toegangen. Ze groeten plichtmatig. Voor kardinalen is er een speciale groet, de 'Schultern', waarbij de hellebaard omhoog wordt gegooid en weer opgevangen. Ook als de paus op reis gaat, wordt hij begeleid door Zwitserse wachten in burgerpak.

Dat hun kleurrijke blauw-rood-gele uniformen ontworpen zouden zijn door Michelangelo, is een verhaaltje. Het was commandant Jules Repond, die diende van 1910 tot 1921, die zijn inspiratie voor het uniform haalde uit fresco's van de kunstschilder Rafaël. In de pijpen van hun pofbroek zou naar verluid een automatisch wapen steken. Het uniform van een Zwitserse gardist is strikt persoonlijk, en na hun dienst wordt het vernietigd. Naast dit bekende uniform hebben de wachten nog een blauw pak voor 'gewone' dagen. Hun gala-uniform, met de helm met rode pluim, handschoenen en hellebaard, dragen ze enkel tijdens de hoogmis. Op de herdenkingsdag van de plundering van Rome dragen ze ook een harnas.

Pas enkele jaren geleden werden – na meer dan 500 jaar – de zware gietijzeren helmen vervangen door

plastic exemplaren. Die worden gemaakt met een 3D-printer, en kosten de helft minder dan de metalen exemplaren. Elke helm wordt bekostigd door privédonors – hun naam wordt binnenin gegraveerd. De Zwitserse Garde is tot nu toe een mannen-aangelegenheid. Maar misschien gaat dit in de toekomst veranderen. Als alles volgens plan verloopt, en mits pauselijke toestemming, zullen in 2030 in de nieuwe kazerne ook vrouwelijke gardisten onderdak vinden.

In 2006, ter gelegenheid van de 500ste verjaardag, stapten 80 voormalige gardisten van Bellinzona in Zwitserland naar Rome. Hiermee deden ze de route over die de 189 allereerste Zwitserse wachters ooit aflegden.

De Zwitserse Garde heeft een eigen vlag en een eigen parochiekerk binnen Vaticaanstad, gewijd aan Sint-Maarten.

Constant (verschillende bronnen)

© Wikipedia

VOORGESCHREVEN OMHALING DOMUS DEI - 5 en 6 september

De omhaling van dit weekend is voor het Fonds Domus Dei. Het financiert verbouwingswerken in parochiekerken en kapellen met het oog op een verzorgde eredienst.

Dank voor uw steun aan dit initiatief van het Aartsbisdom.

WEMMEL, OKRA

DE JUBILEUMVLAG '70 JAAR OKRA' DOET ALLE PROVINCIALE AFDELINGEN AAN

Op de trappen van het gemeentehuis van Wemmel is plechtig de rondreizende jubileumvlag van OKRA Vlaams-Brabant doorgegeven, van OKRA Trefpunt Grimbergen, aan OKRA trefpunt Wemmel/

© Frans Vansteenkiste

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de Eenentwintigste Zondag door het Jaar

IK GEEF U DE SLEUTELS VAN HET RIJK DER HEMELN

Evangelie (Mattheüs 16, 13-20)

Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij zijn leerlingen : “Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is ?” Ze antwoordden : “Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de andere profeten.” Toen vroeg Hij hun : “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben ?” “U bent de messias, de Zoon van de levende God”, antwoordde Simon Petrus. Daarop zei Jezus tegen hem : “Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel. En Ik zeg je : jij bent Petrus, en op die rots zal Ik mijn kerk bouwen; de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven; alles wat je op aarde bindend verklaart, zal ook in de hemel bindend zijn, en alles wat je op aarde ontbindt, zal ook in de hemel ontbonden zijn.” Daarop verbood Hij de leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat Hij de messias was.

Petrus, de rots, de steenrots, waarop Jezus zijn Kerk bouwt...

Petrus mag dan een ijverige leerling zijn, die Jezus met hart en ziel wil volgen, maar toch komt hij uit de evangeliën vooral naar voor als een man met toch wat gebreken. Twee weken geleden ging hij nog kopje onder door een te klein geloof en vertrouwen, wanneer Jezus hem uitnodigde over het water naar Hem toe te komen. Hij zonk zodra de angst voor de storm bovenkwam. “Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld ?” vraagt Jezus hem nog.

En maar een paar verzen verder dan dit evangeliefragment (in 16, 23) noemt Jezus hem zelfs “satan” !

En als Jezus in Gethsemane zijn vrienden het hardst nodig heeft, vindt Hij ze in slaap, ook Petrus. Petrus is

niet op de afspraak. En kort daarna, als het erop aankomt, verloochent Petrus Jezus, zelfs tot drie maal toe.

En dan zijn er nog de keren dat Petrus in gesprekken met Jezus blijkt geeft er helemaal niets van te snappen, of de keren dat hij haantje de voorste wil zijn, een man met een grote mond maar een klein hart. En de grootste theoloog of de verstandigste kop was hij ook niet direct.

Petrus lijkt niet bepaald een rolmodel te zijn, een model-leerling. Hij is eerder een goed bedoelende maar telkens weer falende leerling. En toch kiest Jezus juist hem uit als de steenrots op wie Hij zijn Kerk wil bouwen.

En als Jezus juist die Petrus uitkiest als steenrots, waarom zouden dan ook wij niet ons steentje kunnen bijdragen aan die Kerk ? Wij mogen ons aan Petrus optrekken. We kunnen onszelf in hem herkennen : soms geestdriftig, goedbedoelend en vol vertrouwen, dan weer dwalend, twijfelend, rusteloos, teleurgesteld of onzeker. Gelukkig is de sleutelbewaarder van het rijk der hemelen geen haar beter. En in hem legde Jezus zijn vertrouwen.

Want de sleutel krijgen van een huis, betekent inderdaad dat je veel vertrouwen hebt in die persoon. Maar het houdt ook een grote verantwoordelijkheid in en toewijding. Dat was zo voor Petrus, voor al zijn opvolgers (sommigen hebben dit echt ter harte genomen, anderen waren corrupt en hebben er een machts spel van gemaakt), en ook voor ons allen.

En als we dreigen te zinken, dan grijpt Hij onze hand. Hij vergeeft en bemoedigt, en stelt zijn vertrouwen in ons. Ook op ons wil Hij een stukje van zijn Kerk bouwen.

Constant

(geïnspireerd door Annemarie den Blanken)

Overleden

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Mw. **Annie Meert**, echtgenote van Joesph Van Droogenbroeck, geboren te Brussel op 9 februari 1942, overleden te Jette op 11 augustus 2026

WEMMEL, Sint-Servaas

Mw. **Maria Veeckmans**, geboren te Leefdaal op 25 februari 1932 en overledene te Wemmel op 18 augustus 2026, wonende J. Vanden Broeckstraat, 13A

Dat Gods eeuwig licht hen mag verschijnen...

Vieringen van de komende zondagen

Tweeëntwintigste zondag door het jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

Dinsdag 1 september

19.00 Eucharistieviering

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 30 augustus

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 30 augustus

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 30 augustus

10.30u: Dienst Woord en Communie

Lector: Wilfrieda Liekens

Misdienaar: Sofia

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 29 augustus

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 30 augustus

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 30 augustus

10.30u : Dienst Woord en Communie

Intentie: Jaarmis Marjolein Pisters,

Haar ouders Gerard Pisters – Sophie Lemmens

Haar schoonouders André Balcaen – Lieve

Fauconnier

Echtgenoten Hugo De Jonghe- Celia Viérin

Echtgenoten Nicole Hendrickx – Willy Spittaels

WEMMEL, WZC Hestia (Zijp 20)

Vrijdag 28 augustus

14.00u: Eucharistieviering (1ste verdieping)

Drieëntwintigste zondag door het jaar

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u

Dinsdag 8 september

19.00 Eucharistieviering

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 6 september

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 6 september

Geen viering

RELEGEM, Sint-Jan de Doper

Zondag 6 september

10.30u: Eucharistievering

Lector: Johan Muyldermans

Intentie: Jgt. Gustaaf De Hauwere en Maria De Knop

Msidienaars: Jona en Luca

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 5 september

17.30u: Dienst Woord en Communie (N)

Zondag 6 september

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 6 september

10.30: Dienst Woord en Communie